

Hoedt de kudde Gods

1 Petrus 5:1-14

1 De oudsten onder u vermaan ik dan als medeoudste en getuige van het lijden van Christus, die ook een deelgenoot ben van de heerlijkheid, welke zal geopenbaard worden

Petrus begint dit hoofdstuk met een woord voor oudsten, maar het is voor ons allen leerzaam om dat te lezen. Een vermaning is een aansporing, geen terechtwijzing. Hij spoort hen aan en stelt zich met hen op één lijn door te zeggen dat hij een "medeoudste" is.

Hij spoort hen ook aan door te zeggen dat hij een getuige is van het lijden van Christus. Niet alleen een ooggetuige van het lijden van de Here Jezus – dat wat hij gezien heeft met zijn eigen ogen - maar ook, dat hij zelf deelt in het lijden van Christus.

Er staat in Hebr. 2:18 dat Jezus in de verzoeken geleden

heeft en op die wijze kunnen wij allen delen in zijn lijden. Als wij in ons dagelijks leven lijden in de verzoeken, zoals Jezus deed, dan zijn wij op die manier deelgenoten van het lijden van Christus.

Maar zegt hij, ik ben ook een deelgenoot van de heerlijkheid, die straks geopenbaard zal worden. Die heerlijkheid is enorm.

We lezen daarover in 1 Cor. 3:9 het volgende: *Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben.*

Dat gaat alles, wat wij daarover kunnen bedenken, ver te boven. Dat heeft God bereid voor degenen, die Hem liefhebben.

We gaan verder met vers 2:
Hoedt de kudde Gods, die bij u is, niet gedwongen, maar uit vrije beweging, naar de wil van God, niet uit schandelijke

*winzucht, maar uit
bereidwilligheid,*

Hoedt de kudde Gods: Het is de kudde van God en niet de kudde van de oudsten. Jezus zei niet tot Petrus: hoedt uw schapen maar hoedt mijn schapen.

Wel is die kudde Gods bij hen en mogen zij die hoeden, dat wil o.a. zeggen: zorgen, dat de schapen het juiste voedsel krijgen.

... niet gedwongen, maar uit vrije beweging. Niets mag worden opgelegd; er is vrijheid van keuze. De schapen moeten zich vrij voelen; er mag geen dwang op hen gelegd worden.

En verder staat er: *niet uit schandelijke winzucht.* Geen winzucht, want dat is schandelijk. De wortel van alle kwaad is de geldzucht. Niet het geld op zich maar de zucht naar geld, de zucht naar gewin.

Hoedt de kudde Godsnaar de wil van God staat in vers 2: Omdat God de eigenaar van de

kudde is, dient het weiden volgens zijn wil te gebeuren.

3 Niet als heerschappij voerend over hetgeen u ten deel gevallen is, maar als voorbeelden der kudde.

Er wordt drie keer gezegd hoe het niet moet zijn, namelijk: *niet gedwongen, niet uit schandelijke winzucht en niet als heerschappij voerend.*

En dan wordt gezegd, hoe het wel behoort te zijn, namelijk: *als voorbeelden der kudde.* Dat is positief en dat is wat nodig is. En dat geldt voor ons allemaal, om een voorbeeld te worden en te zijn voor de gelovigen.

4 En wanneer de opperherder verschijnt, zult gij de onverwelkelijke krans der heerlijkheid verwerven.

Hier staat: *de opperherder.* In Hebr. 13:20 wordt Jezus de "grote Herder der schapen" genoemd. Hij is de goede Herder, Hij is de grote Herder en Hij is de Opperherder.

En als wij goede voorbeelden voor elkander zijn, en de Opperherder verschijnt, dan zullen wij de onverwelkelijke krans der heerlijkheid verwerven.

*5 Evenzo gij, jongeren
Evenals de oudsten opgeroepen worden om zich ootmoedig op te stellen, zo ook de jongeren.
Evenzo gij, jongeren,
onderwerpt u aan de oudsten.
Hoe dan?? door ons te omgorden met nederigheid.*

En dit geldt voor allen want er staat: *Omgordt u allen (jong en oud) jegens elkander met nederigheid, want God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade.*

Het is niet alleen zo, dat God de ootmoedigen genade geeft, maar er staat ook, dat Hij de hoogmoedigen. Hoogmoedig zijn is grote gedachten over zichzelf te hebben. Men vindt zichzelf een hele piet.

Ootmoedig zijn is het tegenovergestelde van hoogmoedig zijn. Het is precies, zoals het gaat met de wetten in de natuur.

Het hele scheppingwerk zou ondergaan, als alles niet nauwkeurig volgens wetmatigheden verloopt.

De zon en de maan en de sterren bewegen zich nauwkeurig volgens vastgelegde banen. Alles wat men zaait en plant ontkiemt volgens de natuurwetten.

Een levenswet van God is, dat Hij de ootmoedige genade geeft en dat is hulp en kracht.

Het maakt niet uit wat mensen over ons zeggen of denken. Het maakt niet uit of mensen slecht over ons spreken; wij worden hier immers niet slecht door.

Ben ik en bent u ootmoedig, dan geeft God ons genade, geheel onverschillig wat alle anderen van ons vinden of menen. En zo is het met iedereen, zonder uitzondering.

We kunnen zeggen, dat wij precies afgewogen zoveel hulp en verlossing krijgen als de maat van onze ootmoed is.

Jezus zegt in Math. 23:12 het volgende:

Al wie zichzelf zal verhogen, zal vernederd worden, en al wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden.

Ook hierop is geen uitzondering. Dit geldt voor alle mensen. Dit geldt ook voor onbekeerden.

Als God dus de ootmoedige genade geeft en de hoogmoedige wederstaat, dan is daarmee gezegd, dat onze hele verlossing en heiligmaking en groei en ontwikkeling, alles tezamen van het begin tot het einde, van deze levenswet afhankelijk is en niet van iets anders.

God geeft de ootmoedige genade! Wie kan dat verstoren, wie kan dat verhinderen?? Het is God die alle draden in Zijn hand heeft.

6 Vernedert u dan onder de machtige hand Gods, opdat Hij u verhoge te zijner tijd.

Het gaat er dus om, dat wij ons onder Zijn machtige hand vernederen. Dan komt alles goed op zijn tijd.

7 Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u.

Er staat niet: Leg al uw bekommernis op Hem of geef al uw bekommernis aan Hem maar: werpt ... en dat betekent dat het met enige kracht van ons af geworpen moet worden.

En op wie moeten wij dan al onze bekommernis werpen. Op Hem! Op Hem! Die last hoeven we dus niet te dragen.

Wat is bekommernis? Daar zit het woord *kommer* in en dat is zorg met wat verdriet. Men heeft het wel eens over: *kommer en kwel*.

Bekommernis is iets, dat ons zodanig zou kunnen bezig

houden, dat het ons zou kunnen kwellen.

Werpt al uw bekommernis op Hem, want ... Hij zorgt voor u ... Hij, die alle macht heeft – in hemel en op aarde – Hij zorgt voor u! Het staat er heel persoonlijk: Hij zorgt voor u en het is een waar woord.

8 Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden.

Weest wakker, staat er in een andere vertaling. We hebben een vijand, een tegenpartij. Daarom gaat het er om, om nuchter, dat is bedachtzaam te zijn. En niet te slapen, maar wakker te zijn, want onze tegenpartij is de duivel.

Met zijn gebrul wil hij ons angst aanjagen. Door dat gebrul wil hij zijn prooi angst aanjagen; hij wil ons zagezegd *intimideren door zijn gebrul*.

Soms brult hij: Het wordt niets met jou, je ging alweer in de

fout. Je moet maar thuis blijven, en niet naar de samenkomst komen. En een andere keer brul hij weer iets anders.

Hij wil met zijn gebrul schrik aanjagen en intimideren zodat christenen passief worden, of moedeloos en het daarna opgeven.

En als iemand het op geeft, wordt hij zagezegd verslonden. Maar zo iets hoeft gelukkig niet plaats te vinden.

9 Wederstaat hem, vast in het geloof, wetende, dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten.

Wederstaat hem, vast in het geloof. Met het schild des geloofs, het schild van vertrouwen in God, het schild van geloof in Gods beloften o.a. ook dat Hij voor ons zorgt, zullen wij hem wederstaan en met dit schild des geloofs kunnen wij volgens Efeze 6 alle brandende pijlen van de boze doven.

Ze vallen dan tegen het schild des geloofs aan op de grond en de brandende pijlen worden gedooft.

Jacobus zegt het als volgt: *wederstaat de duivel, en hij zal van u vlieden.* Vlieden is vluchten. Hij, de duivel, zal dan van ons vluchten. Laten we daar even over nadenken.

Niet u wordt geïntimideerd door zijn gebrul maar hij gaat er van door – hij vlucht – voor u. Hij denkt dan: wegwezen moet ik hier.

Met het woord van God, het zwaard des Geestes, bieden wij weerstand en dan vlucht hij weg. Dat is een effectief wapen. Het is het zwaard des Geestes, wat ook Jezus tijdens de verzoeking in de woestijn gebruikte.

..... wetende, dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten.

Toegemeten is een mooi en waar woord. Aan al onze broeders en zusters in de gehele wereld wordt een mate van lijden toegemeten.

Want het wordt nooit boven vermogen want 1 Cor. 10:13 zegt dat *God getrouw is, en niet zal gedogen* (dat is een sterk woord), *dat wij boven vermogen verzocht worden, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat wij er tegen bestand zijn.*

10 Doch de God van alle genade, die u in Christus geroepen heeft tot zijn eeuwige heerlijkheid, Hij zal u, na een korte tijd van lijden, volmaken, bevestigen, sterken en grondvesten.

God is een God van alle genade. Genade is ook hulp. Hij is een God van alle hulp. Wij zijn geroepen tot Zijn eeuwige heerlijkheid, of, zoals op een andere plaats staat:

Hij heeft u geroepen tot het verkrijgen van de heerlijkheid

van onze Here Jezus Christus. (2 Thes. 2:14).

Hij zal ons volmaken – na een korte tijd van lijden zal Hij ons perfect maken. Dat zeg ik niet maar Gods woord.

Hij zal ons bevestigen – vast doen staan.

Hij zal ons sterken – kennen we nog dat mooie woord uit Jes. 41:10

Vrees niet, want Ik ben met u. zie niet angstig rond, want Ik ben uw God. Ik help u, ook sterk Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand.

Hij zal ons ook grondvesten en in wat voor een cement zal Hij ons grondvesten? Hij zal ons in de liefde, in Zijn liefde, grondvesten.

En dan staat er in vers 11:
Hem zij de kracht in alle eeuwigheid! Amen.

Die kracht moeten wij dus niet in onszelf zoeken, maar in Hem.

In Hem is kracht. In zijn woord is kracht; Hij geeft kracht. Het geloof in zijn woord geeft ons Zijn kracht.

12 Door Silvanus, die, naar ik meen, voor u een betrouwbaar broeder is, heb ik in het kort geschreven om u te bemoedigen en te betuigen, dat dit de ware genade van God is; daarin moet gij vaststaan.

Silvanus, ook wel Silas genoemd, was een betrouwbaar medewerker van Paulus en hier ook van Petrus. Petrus heeft deze brief gedictieerd en Silas heeft hem opgeschreven.

Ondanks vijf hoofdstukken noemt Petrus het een kort schrijven.

Hij had nog veel meer goeds op zijn hart en daarmee vergeleken was deze brief maar kort.

13a U laat de mede-uitverkorene te Babylon groeten:

En hier bedoeld Petrus de christen gemeente te Rome mee.

13b En mijn zoon Marcus.

Marcus was door de dienst van Petrus tot bekering gekomen; het was zijn geestelijke zoon.

14 Groet elkander met de kus der liefde. Vrede zij u allen, die in Christus zijn.

En dat zijn mooie slotwoorden: Groet elkander met de kus der liefde, met – zoals ergens anders staat: *de heilige kus*.

En tot slot wenst hij hen allen vrede toe; ze zijn niet alleen van Christus maar ook in Christus. Hoe veilig, hoe geborgen!